

- DISTANČNÍ VÝUKA OD 15.3. - 19.3.2021

"JARO SE PROBOUZÍ"

1. "JAK SE PŘEŽENKY ROZHODLY, ŽE NA JARĚ NEVYKVETOU.."
- PŘEČTĚTE SI SPOLEČNĚ PŘÍČINU, A BĚŽETE-LI CÍTIT,
SPROJTE POKAŽKY SE "PŘEŽENKOVÝM" TVOŘENÍM.

(PŘEČTENÍ JE POVINNÝ ÚKOL)

Jak se sněženky rozhodly, že na jaře nevykvetou

Jednou, je to už docela dávno, se stalo něco, o čem si lidé vyprávějí do dnešních časů. Pěkně se posadte a poslouchejte...

Byla třeskutá zima. Ze střeš visely rampouchy velké jako deštníky, rybníky zamrzly skoro až na dno a sněhu napadlo tolik, že se v něm schoval i velký pes. Mráz řezal do tváří a zábl do tlapek. Lidé seděli doma u kamen. Topili dřevem a těšili se na jaro. Vypravovali si pohádky, vzpomínali na zážitky z léta a hráli hry. Zima byla dlouhá, předlouhá. Takovou zimu nepamatovali ani nejstarší babičky a dědečkové.

Vsálech podzemního království květin pospávala jarní kvítka. Nabírala sílu na to, aby mohla na jaře včas vyrůst ze země a potěšit svět svou krásou. A v jednom z těch nádherných voňavých sálů se najednou otočila jedna sněženka ke druhé a povídá: „Je nespravedlivé, že vyrůstáme v tak špatnou a nevhodnou dobu! Proč nekvete v létě?“ Druhá sněženka byla překvapená, ale říkala si, že na tom nejspíš něco bude. První sněženka rozhořčeně pokračovala: „Proč mají růže nebo třeba kopretiny právo růst v teple? Na rozkvetlé louce nebo v zahrádkách je každý obdivuje. Lidé je mají radši než nás! Musíme s tím něco udělat!“ řekla a přitom už si připravovala ve své něžné bílé hlavičce plán.

Při společném večerním vonění se zvedla ta upovídaná sněženka a navrhla všem ostatním: „Milé sněženky, co kdybychom letos vykvetly až v červnu nebo v červenci? Proč se máme plahočit sněhem, když si nás potom lidi ani pořádně neužijí. Co je to za spravedlnost?“

A ostatní sněženky pak spolu začaly nejdřív potichu, ale pak bouřlivě probírat, co že je to za novoty a za nápad. Hlavní sněženka si zjedнала ticho: „Budeme držet za jeden provaz a žádná z nás nevykvetne na jaře. Nebo s ní my ostatní nebudeme kamarádit.“ Toho se většina sněženek, kterým se nápad nelíbil, lekla. Nechtěly zůstat samy. Nikdo totiž nechce zůstat sám a být ostatním pro smích. Ale ne vždy je dobré podvolit se rozhodnutí toho nejhlasitějšího a nejsilnějšího ze skupiny. Tak to platí i u lidí...

Jak řekly, tak taky udělaly. Venku v přírodě sníh začal tát, protože sluníčko svítilo daleko silněji než v zimě. Rampouchy kapaly o závod a na rybník se už s bruslemi nikdo neodvážil, aby se na tenkém ledě neprobořil. Ale lidé stále chodili v kabátech, rukavicích a šálách. Říkali si: „Kdepak, ještě nevykvetly sněženky. Zima tedy zatím neskončila!“

Naštěstí bývají hloupé nápady brzy odhaleny. Té šlamastiky si všimla víla, která měla sněženky a další jarní kvítky na starosti. Utíkala za nejmoudřejší z květinových víl a pověděla jí o tom, že sněženky odmítají vykvést. Víla se přenesla do sněženkového sálu a našla tam ty jarní kytičky nehnutě ležet se sklopenými hlavičkami. Všechno je bolelo od dlouhého ležení a stýskalo se jim po slunci. Víla všechny okamžitě svolala a řekla: „To nebyl šťastný nápad, milé sněženky! Teď se okamžitě pustíte do kvetení, protože lidé jsou moc smutní a bojí se, že jaro nikdy nepřijde.“ Pak jim ještě vysvětlila, že lidé si jich naopak všímají nejvíc ze všech květin. Hledají je i pod sněhem. To se jiným kytičkám nestává, protože jich v létě kvete tolik, že je lidé snadno přehlédnou.

Druhý den ráno šli lidé jako obvykle do práce a děti do školy, ale najednou zjistili, že něco je jinak! Odevsad se ozývaly obdivné výkřiky. „Hurá, sněženky! Už je tu jaro! Koukejte, támhle jsou taky a tady další!!!“ A lidé měli radost a odhazovali šály a rukavice. „Sněženky vykukovaly ze sněhu s čím dál větší hrdostí. Opravdu je mají lidé rádi. Opravdu si jich považují. Od té doby se už nikdy nestalo, že by sněženky neohlásily světu jaro. Každý rok je najdeme, jak po zimě vykukují z chladné země. A vždycky z nich máme velkou radost.

Jarní kytičky trochu jinak

S pohádkou na vedlejší stránce je spojeno i toto sněženkové tvoření. Budeme k němu potřebovat jen trochu popcornu, který můžeme zároveň uzobávat jako svačinku. Popcorn si můžeme vysypat na papírový talíř. I papírové tácky jsou totiž součástí tvoření.

Jak na to?

Tvoření je velmi jednoduché. Obarvíme vnitřek tácky a nalepíme trávu z krepového papíru (nebo obarveného namočeného ubrousku či toaletáku).

Přilepíme vlnu (z té budou stonky). Pak nalepíme dlouhé štíhlé lístky z krepáku (ubrousku) a nakonec přilepíme květy z popcornu.

Hotovo.

Podobným způsobem jako sněženku můžeme vyrobit i jarní rozkvetlý keř nebo strom. Pomůcky budou stejné, jen změním barvu vlny.

Další varianta: strom a keř

Dráčekův tip

Zbude-li nám pomalovaný talířek, můžeme si vyrobit i žluťoučku narcisku.

Na květ použijeme žlutý papír, střed je vystřižený z obalu na vajíčka a obarvený.

Trocha encyklopedie nikoho nezabije

Sněženka je květina s něžným bílým květem, která se dokáže probojovat na svět i zpod sněhu. Začíná kvést už na konci února a k vidění je i teď, v březnu.

Je mírně jedovatá. Kdybyste ji náhodou snědli, bolelo by vás, děti, břicho a zvracely byste. Ale proč byste to dělaly, vidíte.

Výroba, text, foto:
JAROSLAVA ŽIŽKOVÁ

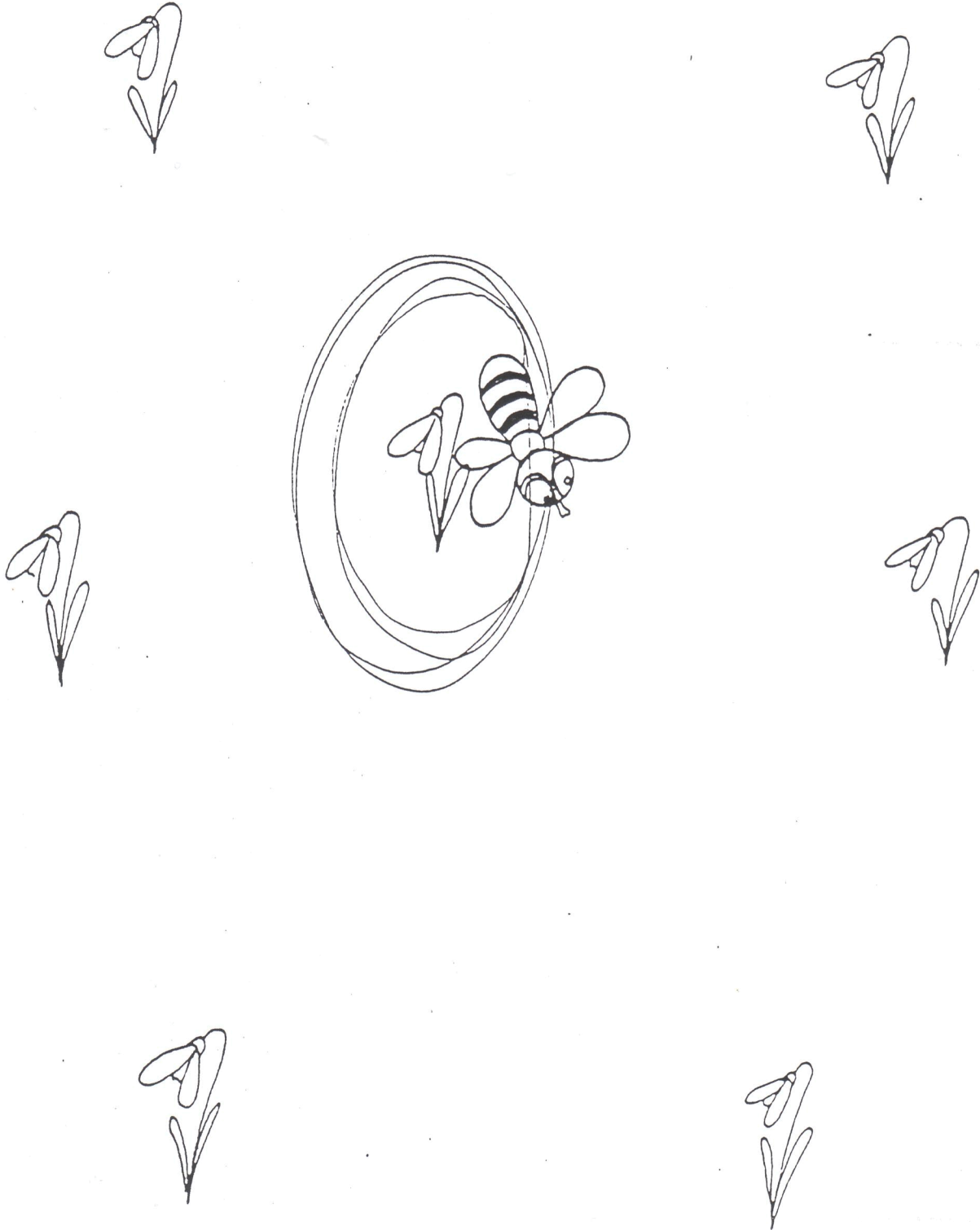

2.

úkol: Přípravné cvičení na uvolnění zápěstí ruky.
obsah: Kreslení oválů po směru i v protisměru kolem sněženek.

POVINNÉ + DONĚST DO MS

---

3. HADANKY - POVINNÉ

Jarní květiny

Malá kytky celá bledá
ze sněhu ven cestu hledá.
Při teplotě na nule
rozkvétají _____.

Na nevelkém stonečku
spousta žlutých zvonečků.
Každý z nich má k jaru klíč.
Copak je to? _____!

Každý na to kouká, civí.
Na jaře se dějí divy -
rozkvete vždy jeden pán.
Víte který? _____!

tulipán   fialky   bledule

Ve své sytě žluté kráse
pampelišce podobá se.
Nápověda pro Bělu:
„Jsou to květy _____!“

Fialové drobné květy,
všechny včelky se k nim sletí.
Krásně voní do dálky
hlavně drobné _____.

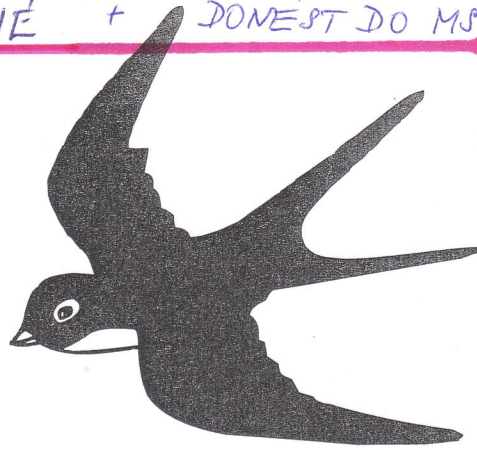
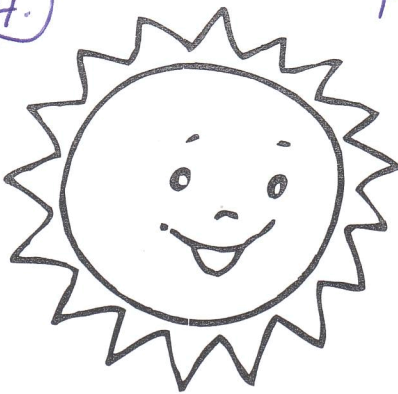

Trojdílná sukýnka,
bílá a malinká,
nosí ji panenka,
má jméno _____.

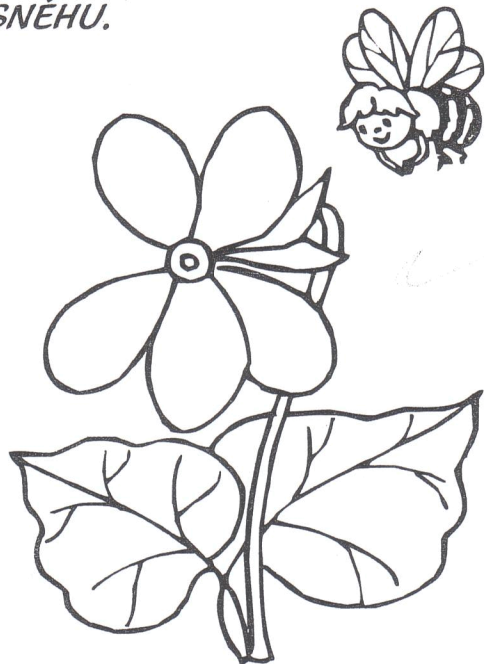
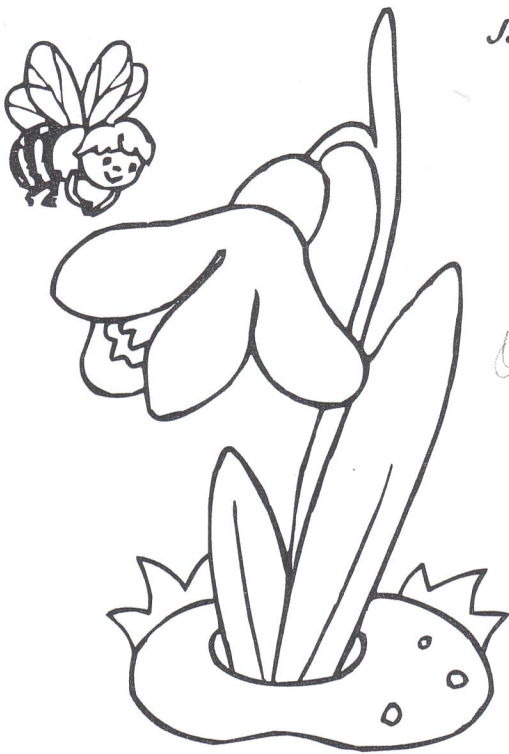
sněžěnka   petrklíč   podbělu

4.)

JE TADY JARO

JSEM SNĚŽENKA, KVÍTEK BÍLÝ,
ODVÁŽNÝ A VELMI MILÝ.
CELKEM PRVNÍ NA BŘEHU,
VYKUKLA JSEM ZE SNĚHU.

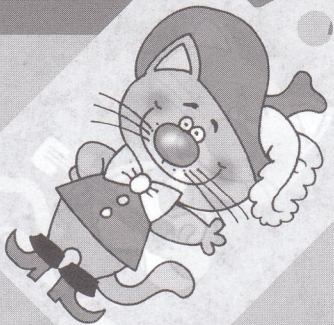

Jarní kvítky pojmenuj, správně vybarvi a zkus je najít ve svém okolí.

5.

NEJLEPŠÍ POKUS S ROYČÍ - KLÍČENÍ (DOBROVOLNÝ NEOL)

- NĚJAKEŠÍ SEMÍNKO DEJ, S POMOČÍ ROYČÍ, DO HLÍNY, NEBO NA NAMOČENOU VATH. POZORUJ, CO SE BŮJE DÍT, NEZAPOMENĚ ZALÉVAT, NEBO VLHČIT.
(MŮŽEŠ POUŽÍT NAPŘ: ŘEPIČKA, FAZOLE, HRÁCH...)

MALÁ SCÉNA PASTELKY

Připravuje: PaedDr. Blanka Borová

Kreslí: Edita Plicková

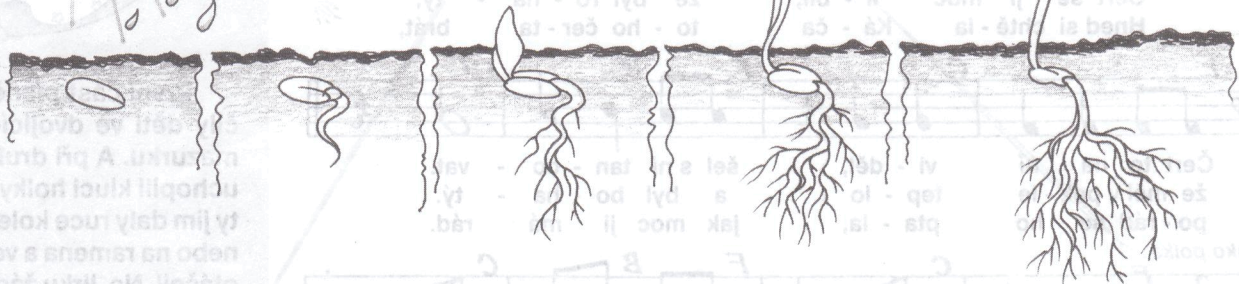
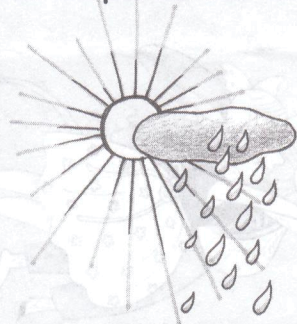
5-8

60'

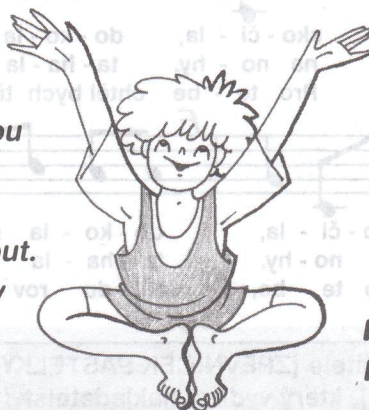
JAK VSTÁVÁ TRÁVA

Víte, jak vstává tráva? Nevíte?
Tak se to hned dozvíte.
Tráva spí v malém semínku,
pod hlavu položí si hlínu.
To když krtek nemá už sílu,
aby načechral si zem.
Tráva jen leží a čeká,
větrů a povodní se leká.

Velký vítr odfoukl by ji z postýlky,
velká voda natekla pod peřinky.
Tráva se těší na teplíčko,
až prohřeje ji celé tričko.
Tráva se těší na dešťové kapky,
až z očí ji spadnou hliněné klapky,
až protáhne lístky a zamává sluníčku,
až chytne se kořínky v zeleném trávníčku,
až větřík ji zafouká do tváří,
až všechno kolem barevně rozzáří.
Tak tenhle čas se travě líbí.
A že bude zelená, každému slíbí.

JAK VSTÁVÁ TRÁVA si můžeme vyprávět a společně prožít. Každý se změní v malinké semínko budoucí trávy a odpočívá přikryté u země. Kdo si chce zahrát na vítr nebo na velkou vodu, ten musí mít dost síly a odpočívající semínka zkouší převalit z boku na bok. Není to snadné a voda i vítr si musejí po chvíli odpočinout. Tráva se může klidně probudit, protáhnout lístky (paže) a zapustit kořínky (stát pevně na nohou). Tráva je silná a ničeho se nebojí.

Při opakování si vyměníme role. Která role se vám líbí nejvíc a proč?

6 "DOPLNŮVAČKA"
(NEPOVINNÝ ÚKOL)

SPOLEČNÉ ČTENÍ S
RODÍČI

PŘÍBĚHY

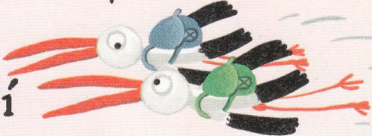

Z KOUZELNEHO LESA

Píše a kreslí
Bára Buchalová

Jak do lesa přišlo jaro

Zima v byla dlouhá a mrazivá. Jak se ale dny začaly prodlužovat a hřát, na zbytcích se začaly objevovat

 prvních kytiček. , bledule a prvosenky jako **1.** krásky vítaly jaro.

Na svatého Řehoře letí přes moře - praví stará pranostika. A opravdu. Z teplých krajin se navracejí , aby zahrnili na vysokých místech, či .

V procitají ze zimního spánku

 se probouzejí, až když se jejich tělíčka

pořádně prohřejí. během zimy nespal.

Běhal v pod zemí a kontroloval

zásoby . Zato , zahrabaný v ,

během zimy ztuhl. Takto přežije i mráz.

S prvními jarními dny se zahřeje a znovu

se mu roztluče . Sotva se rozkouká,

už se ohlíží po nějaké pěkné .

 si před samičkami načechravají

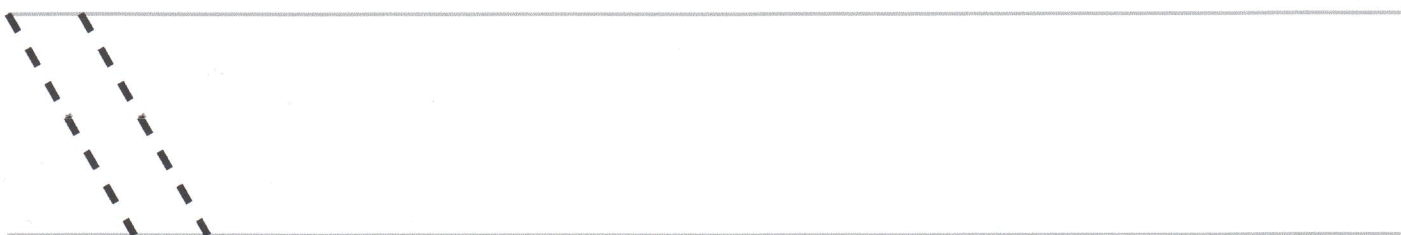
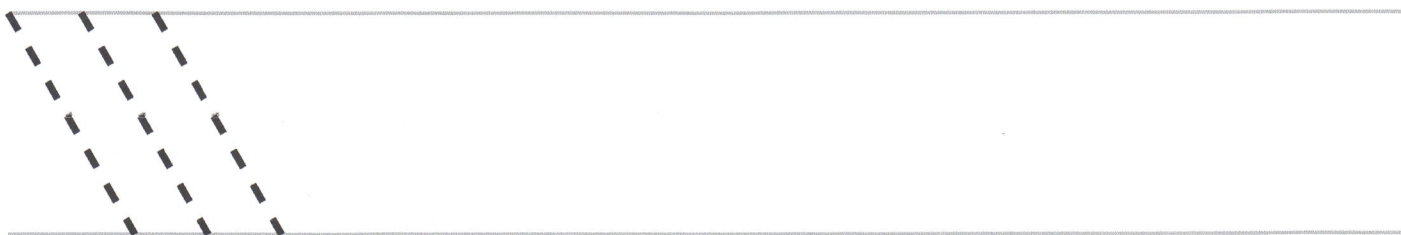
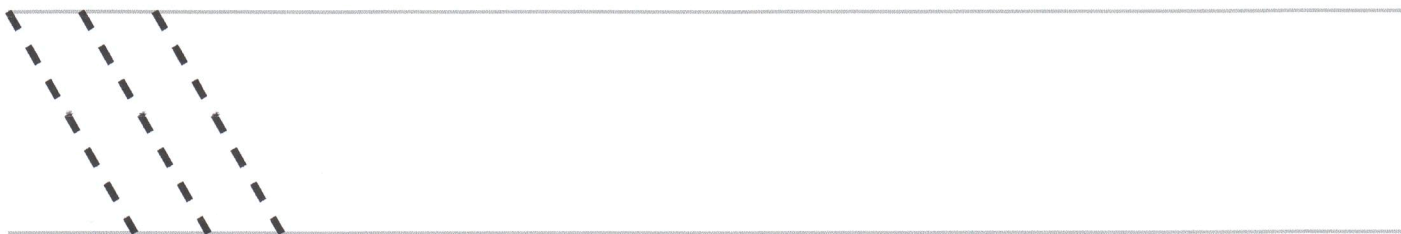
svá peříčka a zpívají: „Do, re, mi, fa, sol, la, si, do!

Jaro je tu, ho ho hó!”

Prší! Dokreslete déšť -
čáry shora dolů.

„KAPON, KAPON KAPÍČKY
NA KLEBY I HOLČÍČKY.
BEZ JEŠTNIČEK NECHODŮ VEN,
DNESKA PRŠÍ CELÝ DEN.“

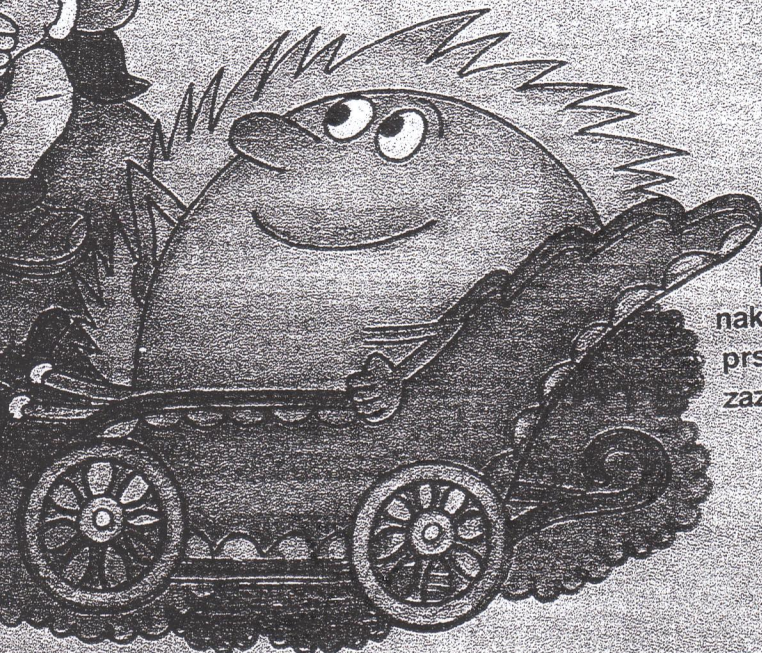
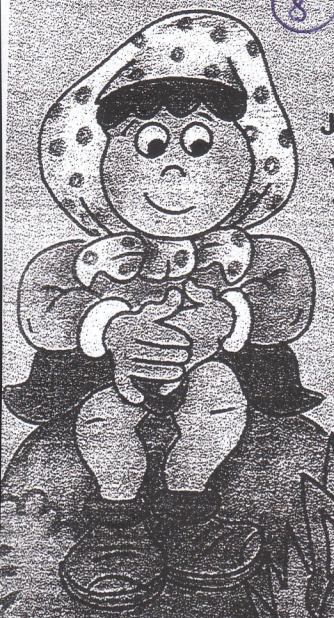

8

PÍSNÍČKA - NEPOVINNÝ ÚKOL

Janička i ostatní děti v mateřské škole vítají jaro. Ve váze mají větvičky ze stromů a keřů. Některé z větviček v teple třídy začaly kvést, na jiných raší lístečky. V malé vázičce na stole jsou sněženky.

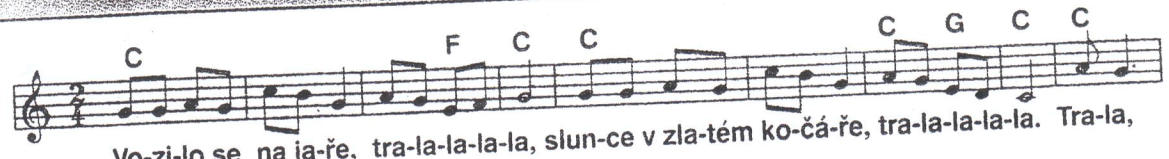

F. Hrubin

Do třídy zvědavě nakukují sluneční paprsky. Paní učitelka zazpívala písničku:

JARNÍ SLUNCE

Hudba: Petr Eben
Text: Václav Ctvrtěk

Vo-zi-lo se na ja-ře, tra-la-la-la-la, slun-ce v zla-tém ko-čá-ře, tra-la-la-la-la. Tra-la,

tra-la, tra-la-la-la-la.

Kampak jedeš sluničko,
tralalalala,

Přivezu ti zlatý klíč,
tralalalala,

za tři hory Aničko,
tralalalala,
Trala...

jmenuje se petrklíč
tralalalala,
Trala...

Z publikace: „Nové informatorium školy mateřské“ - Jurkovič, Korbel

Děti si vybraly hudební nástroje, aby mohly písničku doprovázet. Roman hraje na zvonkohru, na které mu paní učitelka nechala kameny C, G, vždy na první dobu v taktu. Janička o sebe cinkne činelky na začátku slov vozilo, slunce... Mirek, Peťa a Iva ťukají ozvučenými dřívky na slabiky tralalalala...

A ty děti, které na hudební nástroje nehrají, se připojují ke zpěvu paní učitelky a písničku doprovázejí chůzí po kruhu, tleskáním a nakonec otáčením.

Kterými písničkami vítáte jaro u vás doma, ve vaší mateřské nebo základní škole? Čím je doprovázíte?

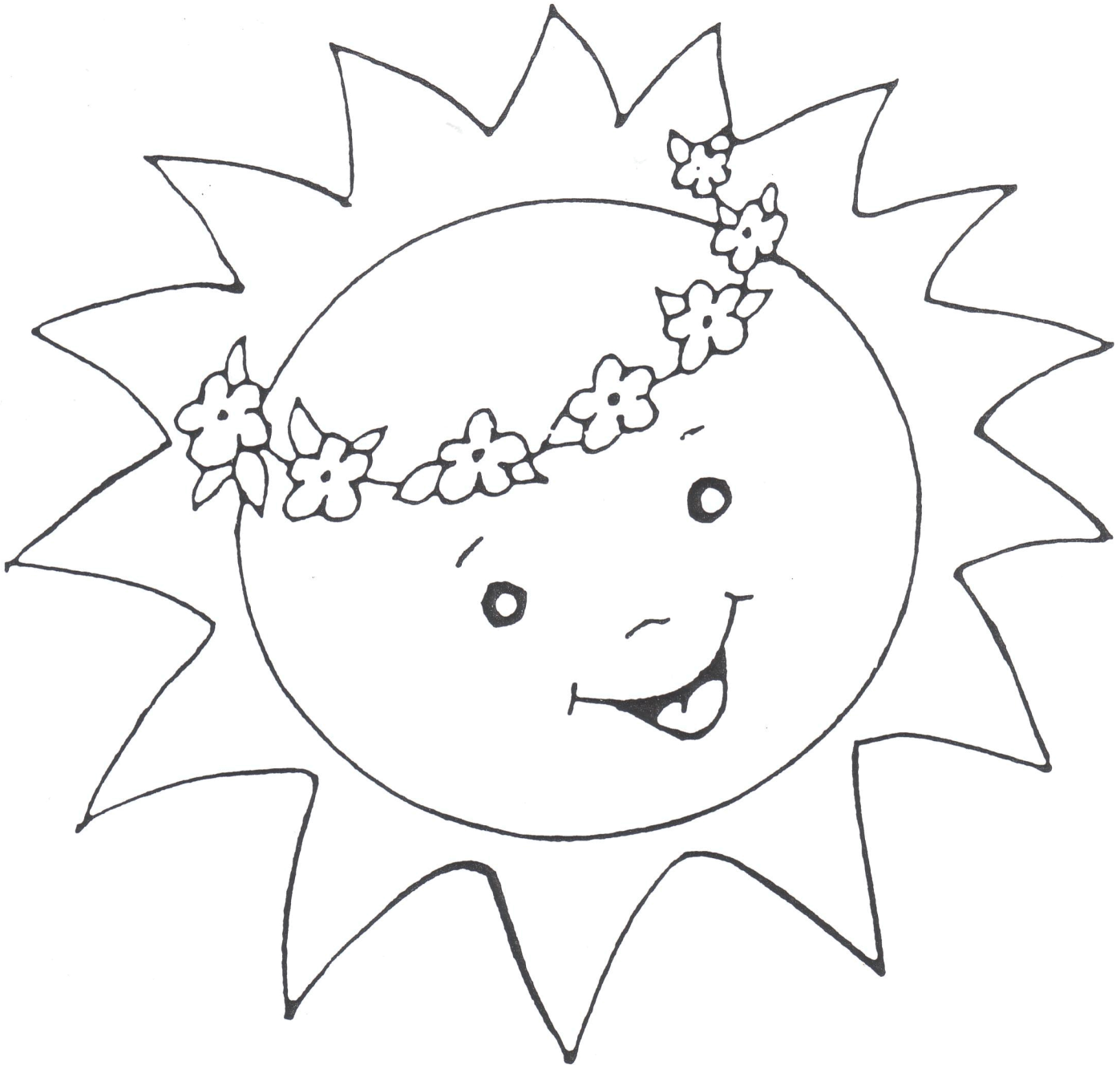
PÍSNÍČKA NA . . . b ř e z e n

Připravuje: Eva Hurdová
Kreslí: Miroslava Gilová

9

ОМАЛОВА'НКА

- НЕПОВИННЫ' ДЕОЛ

březen duben květen

červen červenec srpen

září říjen listopad

10 POVINNÝ ÚKOL (POVIŠKNI MŇO)

prosinec leden únor

OBRAZKY - ROČNÍ DOBY, MĚSÍCE)

SLUNÍČKO

Pedagogický záměr :

Přivítat jaro, radost z blížícího se jara, podíl na výzdobě prostředí třídy, procvičit dovednost při práci s papírem.

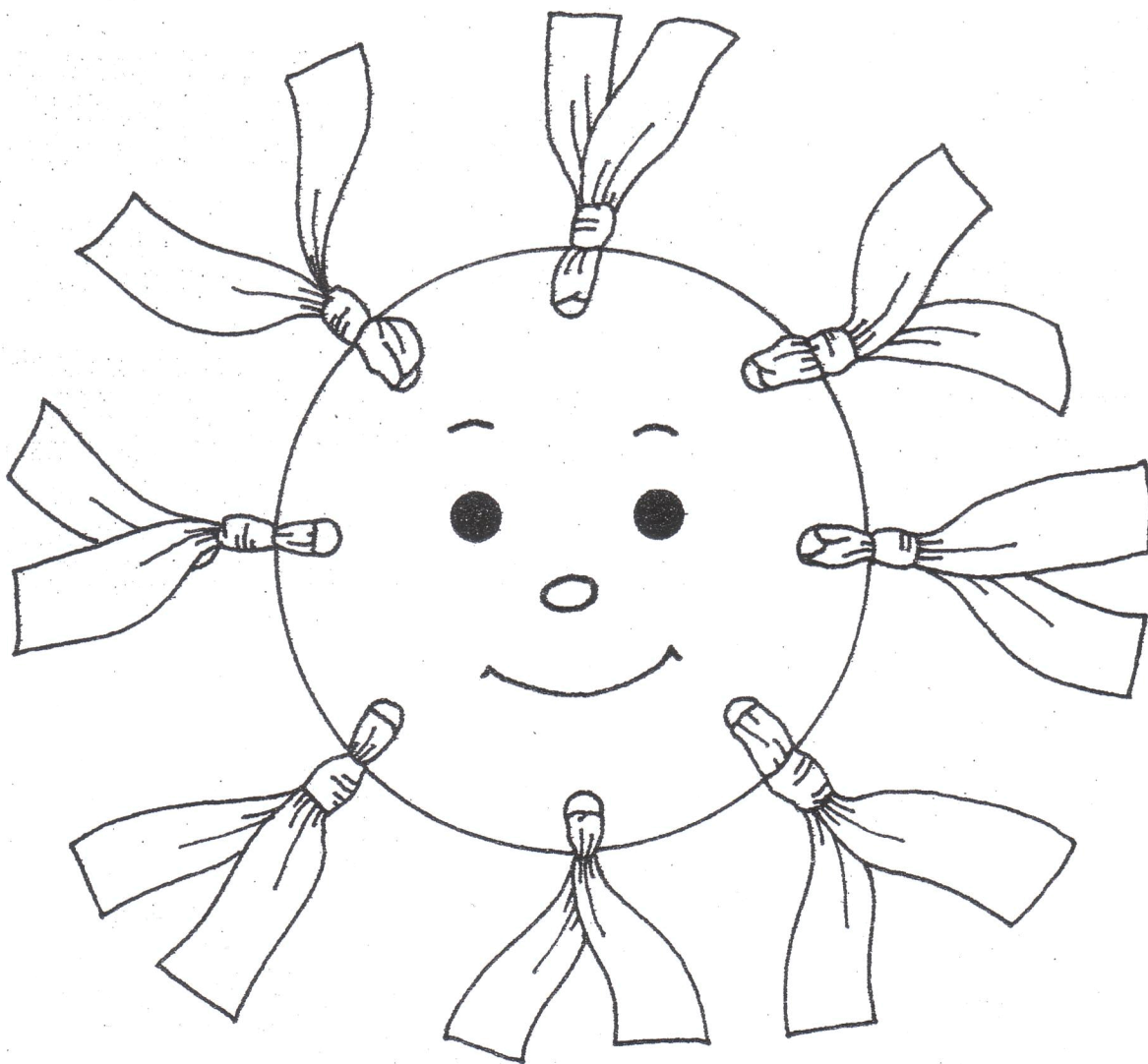
Pomůcky :

Výkres, žlutý krepový papír, lepidlo, barevný papír, děrovač, nůžky.

Popis činnosti :

Děti si vystříhnou předkreslené slunce a vyzdobí ho nalepením barevného papíru (obličej). Děrovačem vytvoří dírkky. Nastříhané proužky žlutého krepového papíru provlečou dírkami po obvodu sluníčka a připevní obtočením kolem sebe.

Sluníčko můžeme přilepit izolepou na špejli.

12

LOGOHRÁTKY (POVINNÝ ÚKOL)

- GYMNASTIKA MLUVIDEL: - DOTENÍ SE ŠPIČKOU JAZYKA UPROSTŘED
2TH (HORNÍHO I DOLNÍHO)
- UVOLNÍ JAZYK A POKYBNĚJ SNÍM Z
LEVEHO DO PRAVEHO KONTEK VVNITŘ
7NSY

- LOGOHRÁTKY:
"VRABEC SI PROZPĚVUJE" - "ČIMČARARA ČIM..."
"ČMELÁK SI ZPÍVÁ" - "BŽŽŽŽ, BŽŽŽŽ..."
"KUKAČKA KUKÁ" - "KUKU, KUKU..."
"HRDLIČKA VOLÁ" - "CUKRŮ, CUKRŮ..."
"MOUNA BĚHÁ" - "BŽŽŽ, BŽŽŽ..."

- SLUCHOVÉ CVIČENÍ: KDE JE SCHOVANÉ PÍSMENKO "Š"
NA ZAČĚTKU, UPROSTŘED, NEBO NA KONCI SLOVA?
(ŠIŠKA, ŠNEK, KOŠ, SHŘENKA, ŠÍTEK, ŠAŠEK, ŠKOLKA, KAŠE,
MYŠ, POŠTA...)

13

NA'MĚTY NA TOBYT VENKU :

- NAKRESLIT „PANÁČKA“ (KŘÍDOU, KAMÍNKEM NA ASFALT, NEBO KLACÍKEM DO HLINĚNÉHO, NEBO PÍSKOVÉHO POSKLADU). PANÁČEK JE ROZDĚLEN DO PŮLIČEK, KTERÁ OČÍSLUJEME. SKÁKAT PO JEDNÉ NOZE (NOHY VYSTŘÍJAT), POTOM ZKUSIT SKÁKAT SOUHOŘ.
- „KHLIČKY“ - CVRKNAT DO VYHLoubENÉHO JÁDKU. (FOKUS) NEMŮJTE HLINĚNÉ, NEBO SELENĚNÉ KHLIČKY, MŮŽETE VYHŮJIT NAPŘ. DŘEVĚNÉ KOZÁLKY.)
- NAJDI SI MENŠÍ ŠÍPKY - PROCVIČIT HOZ DO JÁDKY HORNÍM OBLONKEM (NAPŘ. NA STROM = CÍL, NEBO PŘOŠIČI - KDO JÁČ ZOHODÍ...)
- PROCHÁZKA KOLEM JOMŮ SE ZÁMĚŘENÍMI I DO VOLNÉ PŘÍRODY - VYHLEDÁVÁNÍ A POZOROVÁNÍ PRVNÍCH JARNÍCH KYTIČEK, POZOROVÁNÍ OBJEVUJÍCÍHO SE HMYZU (VĚLKA, BRONČEK, ŽERŤÁKA...)
- POSLOUŠAT ZVUKY PŘÍRODY, ZPĚV PTÁČKŮ
- POZOROVAT POČÁSI, POVÍDAT SI O „ROZMARECH“ POČÁSI NA JARĚ
- NĀJIT STROMOŘÁSI - PROBĚHNOUT SLALOM MEZI STROMY - NEVYNECHAT.